

Den sidste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende forhøjelse af børnebidrag m. v.).*

(Lovforslaget (nr. 87) findes i tillæg A. sp. 949, fremsættelsen i tidenden sp. 2689).

Lovforslaget sattes til forhandling.

**Astrid Skjoldbo:** På mine egne og min gruppes vegne vil jeg takke den højtærede socialminister for dette lovforslag vedrørende forhøjelse af børnebidragene. Jeg ved, at det vil blive modtaget med glæde af de mange enlige forsørgere, det omfatter. Specielt hvor det drejer sig om enlige mødre, vil forhøjelsen af børnebidraget være en kærkommen hjælp, selv om forhøjelsen i første omgang ikke er særlig stor. I det første år er det en stigning fra 1.248 kr. til 1.320 kr. 1. april 1965 skal normalbidraget udgøre 1.392 kr., fra den 1. april 1966 1.476 kr. og fuldt gennemført pr. 1. april 1967 vil det andrage 1.560 kr. for faderens vedkommende og 1.032 kr. for moderens.

Som normalbidraget er nu, hvor det udgør ca. 100 kr. månedlig, kan det lige knap nok slå til til betaling for barnet i en børnehave, slet ikke i en vuggestue, så hvis der skal være nogen rimelighed i, at faderens bidrag skal udgøre tre femtedele af udgifterne ved barnets underhold og moderens to femtedele deraf, er det ganske klart, at bidragene i dag er alt for små.

Det er da ikke dette synspunkt, der har været afgørende for lovforslaget, men dels at folkepensionen, invalidepensionen og enkepensionen i kraft af helhedsløsningen har fået et særligt tillæg, dels at normalbidraget ikke er fulgt med i den almindelige velstandsstigning. Bidraget andrager ifølge de beregninger, som det familiepolitiske udvalg har foretaget, og som er anført i bemærkningerne til lovforslaget, nu kun 5,9 pct. mod 7,5 pct. for 10 år siden af årslønnen for fuldt beskæftigede mandlige arbejdere i hovedstaden, der altså nu ligger på 19.950 kr. Den foreslåede forhøjelse andrager, når den er gennemført, 25 pct. — det opnås altså i 1967.

Jeg finder det helt i sin orden, at man ved denne lovrevision medtager nogle særlige

tilfælde, der tidligere faldt uden for loven, specielt hvor en af forældrene til et barn født uden for ægteskab dør, inden der er udfærdiget bidragsresolution. Alligevel kan jeg ikke lade være med at udstøde et hjertesuk. Er det virkelig ikke muligt ved denne lejlighed at slette de indtægtsgrænser, der i dag medfører, at ca. 10 pct. af enlige forsørgere er afskåret fra at få deres bidrag udbetalt forskudsvis af det offentlige? Det er jo egentlig sørgeligt nok, at 90 pct. af de enlige mødre i dag har en indtægt, der er på 11.850 kr. om året eller derunder, medens en voksen mandlig arbejder i hovedstaden altså ligger på ca. 20.000 kr. Disse kvinder ser ofte med bekymring på, om deres løn stiger bare forholdsvis lidt, så de kommer op over denne grænse og altså ikke mere kan få pengene udbetalt forskudsvis af det offentlige eller måske kun en mindre del deraf. Det finder jeg ikke særlig rimeligt. Jeg ved også, at det rundt om i kommunerne er forbundet med ret store administrationsomkostninger at påse, at denne bestemmelse gennemføres, idet man to gange om året må undersøge, hvorvidt mødrene nu har fået en større indtægt. Rent galt synes jeg grænserne virker, hvor det drejer sig om forskudsvis udbetaling til en enligstillet fader. Selv om en enligstillet fader ofte er særdeles vanskeligt stillet — også økonomisk, hvis han må have hjælp i hjemmet til børnenes pasning — vil han næsten aldrig kunne få udbetalt bidrag af det offentlige.

Jeg synes også, man må se lidt nærmere på grænserne for de indtægter, som de lidt større børn må have. Det drejer sig — så vidt jeg husker — om 173 kr. om måneden.

Det havde været rart, om den højtærede socialminister havde fulgt det familiepolitiske udvalgs ønske om helt at ophæve indtægtsgrænsen for forsørgere for adgang til forskudsvis udbetaling af bidraget. Når det nu anføres, at inddrivelsesprocenten er 75-80, kan det da ikke være store udgifter for det offentlige, der vil være forbundet med en ophævelse af indtægtsgrænsen. Jeg kunne derfor godt lide at spørge den højtærede socialminister, hvor meget det vil koste det offentlige at slette denne grænse eller f. eks. slette den over et par år.

Vi skal i morgen behandle lovforslaget